

עורך: עידו בסוק
מערכת: אורה מלול, אורה רונגל, זמבה הרפז,
אסתר לסטני, שולמית אורן,
מיקי לאטי, רות דה-יוהאנס

דרכי הדרגה
למורי האולפנים

גידון ייץ אלוו השניב - ספטמבר 1992

כתים

במידה שאדם מורד

נושא הגיליון - דרכי מדידה והערכה שונות של הישגי התלמידים באולפן - היה בעבר נושא מוזנח למדי במערכת החינוכית שלנו. מה שקרוי היה בחינות, עורך החייה אצל התלמידים (המתלבים ממילא במבחני-חיים קשים, ואולי גם התקשר אצלם המבחן בוידענות לא-בהכרח נעימים מתקופות לימודים קודמות) ואצל המורים (הנאלצים להכין מבחן וגם לבדוק אותו, ללא אמות-מידה ברורות כיצד לעשות זאת, ובלא שיכנוע-פנימי באפקטיביות של מתן ההערות והצינונים) כאחד.

בשנים האחרונות, חל שינוי עמוק בגישה ל'בחינת' לומד השפה. חלק מהמהפכה התבטא בשינוי השם: אין מדובר עוד בבחינות סתמיות בסיום אולפן או בבחינות-מיון (שחלקן היו הכרחיות גם בעבר לצורך קבלה למסגרות של הכשרה מקצועית או לעולים שהגיעו לארץ עם רמות ידיעה שונות בעברית), אלא במערכת שלמה האמורה ללוות את התלמיד ואת המורה כאחד, בדרכים מגוונות ומעוררות, במהלך כל שלבי הלימודים המטרה: לאפשר ללומד לבדוק הישגים או בקיאות במיומנויות ובתת-מיומנויות השונות, בפרקי זמן משתנים - מן הקצרים ביותר (שבוע ואפילו יום לימודים) ועד לממושכים יותר (סוף חודש, סוף עיסוק בנושא, סוף אולפן), ולמורה - לעמוד על מידת הצלחתו

פסרכה סצאית - הערכת התלמיד את התקדמותו בלימודים, כדי שגוש האצלמות שפסיס אונגס שפסיס אפסיס סאלות כגון אה אן כהר יודעי (אני יודע לכתוב את שמי את שם אשפחתי). התקדמותי ולא התקדמותי בהבנת חזקות ברדו וכו'.

יאננס ואחגות קסר* - התכתבות של התלמיד עם המורה באמצעות זל, המורה אגיה של מה שהתלמיד כותב לו - הסניננס שנינס הקסורים בלימוד הכיתה. אק גס של סניננס אחריס לגארי האוכה אמסי לתקן סגיאות של התלמיד. או אל אינן אקקן ואתיחס וק לתקן דגרי התלמיד. כנולח הסיקרי הארצית התלמיד להתבטא.

פויקסיס - אלות כתבה

תיקס - התלמיד מכניס לתקן את כל סוגי הכתבה שססק בהם, לאורק כל הקורס, ובכלל זה כתבה שלא בהקשר לימודי (גלויה לחבר, ברכה, רשימת מצלבים לאכול) התקס אאפשר למורה לראות באילו נקודות חלה התקדמות אצל התלמיד.

תלפיות - של התלמיד בלימודי הכיתה
ריאיונות - זיאויס (שסשה התלמיד עם אנשים שונם)

פסרכת סאיתס - הערכת התלמיד של ידי חבריו לכיתה. המורה מצא יסריק את תוקל הפסרכה

הנחיות כלליות למורה לגבי דרכי הערכה ולגבי הכנת הבחינה התוך-כיתתית (או

* על שיטת היומנים ראו במאמרה של שושנה ברוש, חד האולפן 57.

האמיתית בהקניית החומר. כניסוחה של היר אילנה שוהמי, שלה חייבת רבות גם המערכת האולפנית על סיועה בהקמת מערכת ההערכה בצורתה החדשה, מדובר במאמץ לשיפור ולא בשיפוט, או, לפי הגדרה אחרת, בתפיסה ההערכה כמאבנת (נקודות תורפה וחוזק) וכמעצבת*.

מין הדרכים שבהן יכולים המורה והתלמיד לעקוב אחר הישגיהם?

הסברים ל'ציור' (בסדר הפריטים בכיוון השעון):

מחילנת - אן הסוג הרגיל, בשל האופי פאסוס.

* אילנה שוהמי פירסמה גם סדרת מאמרים בחד האולפן 54-58 על הכנת מבחנים מסוגים שונים ודרכי בדיקתם. בחד האולפן 64 - מאמר שלה על מבחן הצי-ישרי בדיבור.

במרכז

הערנה ומדידה

הבנת הנקרא

דוגמאות ממבחן סיום חיצוני של אולפן א:

מת יחזק ב-25 ביולי

ניצח את המחשב

חוככי השחקים בעולם צקבי לאחרונה
 כדאנה אגרי קשחק שחקט מיוחד קמינו.
 אלוף העולם קשחקט, גארי קספארוב שי-
 חק שחקט נגד מחשב. החקבר כי קשחקט
 חק בינטיים מוט האקס מן הקחשכ.
 קספארוב ניצח את המחשב קלי מאקז
 מיוחד.

שער למחזיל מיום 14.11.1989

שמנו בעיגול את התשובה הנכונה:

מי ניצח במשחק Chess?

1. אלף העלם
2. המחשב
3. האלף החמיש
4. ושבכי חשחקט

הנחיות ליצירת המבחן ובדיקתו:

- 1) חשוב להציג במבחן את הטקסט כפי שהוא ('טקסט אותנטי'). הן מבחינה גראפית והן מבחינת אוצר המלים (לא לפשט את אוצר המלים).
- 2) לתלמיד יובהר שאין צורך להבין כל מלה בטקסט.
- 3) הטקסט 'קשה' או 'קל' לפי השאלה שמפנים: שאלה כללית או שאלה הנוגעת לאיתור פריט (תאריך וכו') עשויה להתאים לתלמיד אולפן או למסיים אולפן א.
- 4) אם בניסוח המטלה משתמשים באוצר המלים שבטקסט או באוצר מלים שונה - יש בכך לשנות את קושי המטלה.
- 5) יש לתת 2-3 מטלות לטקסט לכל היותר. המטלות משתנות לפי מטרות המבחן (מה רוצים לבדוק - למשל: יכולת לזהות רעיון מרכזי).
- 6) כדאי לשלב שאלות סגורות ופתוחות.
- 7) כאמור בהקדמה, אין לתקן או להעיר במבחן הבנת הנקרא על שגיאות כתיב ושפה, אלא אם הדבר מתחייב מהמטלה (אי הבנה או שימוש לא נכון בסתמי, בסביל וכו').

כתיבה תיפקודית

הכן שלך צריך ללכת ליופם בשעה 10.00.

כתוב/כתבי מתק לטורה:

מה את/ה מבקשת/למה.

הנחיות לבדיקת המבחן וציינונו:

בבדיקת כתיבה תיפקודית, מתעוררת שאלת הקריטריונים למתן הציון או ההערכה. 'נכון' או 'לא נכון' בהקשר זה אינה רק מה שתואם את הנורמות הדיקדוקיות, אלא גם את הנורמות התרבותיות והחברתיות של דוברי שפת היעד. מבחינים, על כן, בבדיקה בשלושה היבטים: היבט תקשורתי (קומוניקטיבי): האם התלמיד הכותב הצליח להעביר את המסר שלו, את כוונתו; היבט בלשני (לינגוויסטי): האם התלמיד השתמש כראוי בתחביר, בצורות, במבנים בשפת-היעד; היבט חברתי-תרבותי: האם התלמיד התאים עצמו לנורמות ההתבטאות בחברת היעד (מבחינת משלבים וכו').

התוך-אולפנית, הפנימית') ובדיקתה: ישנן שלוש רמות שבהן על המורה לפעול: הערכה יומיומית של הישגי התלמידים, המבוססת על התרשמות שלו משיבותיהם לשאלותיו בכיתה, משיעורי הבית שעשו וכו'; הערכה שבועית - מומלץ לתת לתלמידים בסוף כל שבוע רשימה מאורגנת של אוצר המלים והתבניות שנלמדו במשך אותו שבוע, ולהביא כך לדיעתם שבשבוע הבא תיעשה עבודת-סיכום כלשהי על חומר זה - בכתב או בעל-פה (עבודה בעל-פה על אוצר מלים אפשר לתת באמצעות שאלות: מה ההיפך מהמלה - - וכו'); בסוף חודש, אפשר לתת קטע מעיתון ולבחון את הבנת הנקרא בשיטות השונות: רב-ברירה (לבחור אחת מבין ארבע תשובות), נכון/לא נכון, בחירה בין שתי מלים שאחת מהן נרדפת למלה המופיעה בטקסט. בסוף כל יחידת לימוד, רצוי לערוך מבחן אחיד לכל כיתות אותו אולפן. היתרון במבחן אולפני: הוא מאפשר למורה להשוות את הישגיו בכיתתו בהשוואה לנעשה בכיתות אחרות.

על המורה ליכור שהן בהכנת המבחן והן בבדיקתו, אסור לו לערבב את המיומנויות השונות: אם בוחנים את הבנת הנקרא, לא צריך לבדוק שגיאות כתיבה.

יש להבחין בין הבחינה הפנימית, הכיתתית או האולפנית, שהיא, על-פי רוב, בחינת הישגים, כלומר בחינה על 'חומר הלימוד' שניתן בכיתה, לבין בחינה חיצונית לכלל האולפנים, מן הסוג המתוכנן אצלנו, שהיא מטיבה בחינת בקיאות ומיועדת לבחוק כיצד 'סתדר' התלמיד בעתיד במיומנויות השונות (בבחינה שהכין האגף, המיומנויות הנבדקות הן הבנת הנקרא - 3/4 מהמבחן - וכתיבה). המורה יכול, עם זאת, להשתמש במבחן הפנימי כדי להכין את התלמידים לטכניקות (הלא מוכרות להם לעיתים) של הבחינה החיצונית או בחינות הכניסה לקורסים מקצועיים שונים (עובדי מדינה, רופאים): שאלות רב-ברירה, הקלוז (שבו השמטת מלים מטקסט ברווחים קבועים - נאמר, כל מלה שביעית - או הקלוז הרצינאלי שבו מושמטות מלים משמעותיות, ולא ברווח קבוע), או לדרישות של הבחינות לקורסים הנזכרים: כתיבת חיבור תיאורי על 'יומי הראשון בארץ', מפגש תברואתי וכו'.

את הציון נותנים תוך התייחסות לסולם הבנוי מ-1 עד 5. 1 משמעותו שמבחינת דיוק לשוני, התיצור במבחן בלתי מדויק לגמרי, ומבחינה תקשורתית - בלתי מובן לחלוטין. 5 משמעו שמבחינה לשונית, הכותב מדויק כמעט כדובר ילידי, ומבחינה תקשורתית שהוא ביטא את כוונתו העיקרית וביסס אותה בבהירות. חינה הציונים ונימוקיהם למכתב שכתב תלמיד במסגרת הבחינה שעשה הגף:

הכן שלך גרין ללכנז לויפא בשעת 10.00.
כתוב/כתבי פתק למורה:
מת אה/ח נבקשת/ת ולמת.

ג.י. ג.י. חו.ל.ה. ל.כ.ן
הוא יהיה ציור ל.ל.כ.ת.
ל.כ.ו.ל.ה. ה.י.ו.ם. ב.ש.א.ב. 10.00
א.ו.י. מ.ב.ק.ש. מ.מ.ק. ל.כ.ו.ר.
ב.ל.י.ח.ו.י. ש.ה.ו.א. "ג.ג.
א.ב.ו.ת. ב.י.ת. ש.ל.ה. ו.ל.א.
ל.כ.ו.ל.ה. מ.ב.כ.י.ת.ה.
ב.כ.ו.ר. 27 מ.י.פ.א.ל. כ.ה.ו.

היבט:

תקשורתית הציון: 4
המסר עובר ברורה ההודעה על יציאה מהשיעורים של הילד ובקשת עזרה מהמורה. בכל זאת, יש קצת הפרעות.

בלשוני

הציון: 3
שימוש נכון במלת הקישור 'וכן'. טעויות בזמן הפועל ומלת יחס: 'ולא פגר מהכיתה'.

חברתי-תרבותי

הציון: 4
היצג נכון. התימת שם הכותב בצד שמאל. הפנייה למורה כ'ג. ג.' לא לגמרי מקובלת.

מיון

א. מבחן מיון לאולפן המשך

להלן קטע ממבחן בקיאות שנוסה במחוז המרכז. המבחן כלל: בדיקת ידיעת הפועל בזמנים השונים (הציון ניתן על-פי הדיוק בשלושה היבטים: הבניין, הזמן, הנוף); שאלון אישי בכתב (ולאחר המבחן בכתב, נשאל התלמיד גם שאלות בעל-פה הקשורות בשאלון ונבדקו השטף

* השוו אילנה שוהמי, 'הערכת לשון במוזמנויות ייחודיות', חד האולפן, 57.

והבהרות שבהן הוא משוחח על ה'ביוגרפיה' שלו; שלושה קטעים להבנת הנקרא - על קטע אחד התבקש התלמיד לענות בשיטת נכון/ לא נכון, ועל שני הקטעים האחרים (אחד מהם מובא להלן) - בשיטת רב-ברירה. בסוף המבחן ניתנו לנבחנים שתי מטלות כתיבה.

קרא את הקטע מהעיתון וענה על השאלות: (סמן את התשובה הנכונה)

שר החינוך הכין תוכנית ל'קלוט' 6,000 מורים

שר החינוך והתרבות ובלוהן הפך הכין תוכנית לקליטת של 6,000 מורים עולים, שעלו לארץ בשנתיים האחרונות ולא מצאו עבודה עד היום. המורים ייקלטו לעבודה בבתי-הספר דיעסקו בעזרה לתלמידים עולים. בשיעור-עזר, בהוראה של מקצועות מדע ואמנות, ועוד.
שר החינוך הגיש את התוכנית לשר האוצר, כדי לקבל תקציב לכיפוע התוכנית.

1. שר החינוך הכין תוכנית:

- א. למורים עולים.
- ב. למורי אולפנים.
- ג. לתלמידים.

2. הבעיה של המורים העולים היא:

- א. לא יודעים עברית.
- ב. אין להם עבודה.
- ג. עובדים קשה מדי.

3. לשר החינוך יש בעיה, כי:

- א. אין מספיק מורים.
- ב. אין לו מספיק כסף.
- ג. אין מספיק תלמידים.

הבעה בכתב

1. לא באת לפנישה, כי היית חולה. כתוב פתק.
2. כתוב מכתב לחבר על המקום בישראל בו אתה גר.

ב. מבחן מיון לאולפן אוניברסיטאי*

הנחות עבודה שליוו אותנו בהכנת הבחינה החדשה:

א. אין טעם למיין על-סמך סך כל המיומנויות (דהיינו: קריאה, כתיבה, דיבור והאזנה) הקובעות שליטה בשפה, שהרי לעיתים קרובות, יש פערים אצל אותו תלמיד בין המיומנויות השונות, והממוצע אינו נותן תמונה נאמנה על יכולת התלמיד.

* סעיף זה נכתב בידי גב' חילה קובלינר (ישראלית ונב' בתיה אומלינסקי מהיחידה להוראת עברית, האוניברסיטה העברית בירושלים).

ב. מבין הכישורים הבאים: ידע דיקרוקי, הבעה בעל-פה, הבעה בכתב, שליטה באוצר מלים, הבנת הנקרא והבנת הנשמע, יש לבחור בכושר המכריע ביותר או הקובע ביותר ולמיין על-פיו.

ג. מחירות, תנובה, ניהוש והתקדמות זריזה במשך זמן קצר וקבוע מראש הם חלק משליטה בשפת.

ד. בחינה סגורה היא בחינה יעילה ותקפה יותר מבחינה 'פתוחה'.

לאור הנחות יסוד אלה ולאחר התייעצות עם גורמים הנחשבים למומחים בתחום חיבור הבחינות (ובראשם המרכז הארצי לבחינות ולהערכה) ועל-סמך ניסיונו האישי, לאחר שנים ארוכות של הוראה, הגענו למסקנה שאוצר מלים והבנת הנקרא הם מכשיר טוב יותר למיון מאשר ידע דיקרוקי מחד והבעה פתוחה מאידך.

הבחינה החדשה בנויה אפוא מפריטים של אוצר מלים ושל הבנת הנקרא בלבד.

בבחינה כ-100 פריטים המסודרים בסדר קושי עולה. הפריטים הם משלושה סוגים:

- א. השלמות - השלמת מלה מתאימה בתוך משפט נתון.
- ב. פארפראזות (שהן הבנת הנקרא במאקרו) - משפט ולו ארבעה הגדים הקשורים אליו ורק אחד מהם מפרש אותו נכון, או חוזר על המידע הכלול בו במלים אחרות.
- ג. קטעים קצרים - שאלות הבנה.

דוגמה להשלמה מרמה נמוכה:

11. חשתי שהם יודעים את התשובה, אבל הם _____ לא
- א. ענו
 - ב. גרו
 - ג. טסו
 - ד. בנו

ומרמה גבוהה:

89. עוד בצעירותו נאמר עליו שהוא _____ לגדולות.
- א. סביר
 - ב. מתון
 - ג. מסור
 - ד. נייער

פארפראזה מרמה נמוכה:

17. גם כשיש בחינה קשה, היא תמיד מקבלת ציונים טובים.

- א. אין לה מול בבחינות.
- ב. היא עוברת רק את הבחינות הקלות.
- ג. היא מצליחה בבחינות.
- ד. לא בכל הבחינות הציונים שלה טובים.

ומרמה גבוהה:

- 93. הפועלים מחו על ההחלטה, אך המנהל עבר על כך לסדר היום.
- א. המנהל נענה לדרישות הפועלים.
- ב. המנהל סירב להמשיך את עבודת הפועלים.
- ג. המנהל התעלם מתביעות הפועלים.
- ד. המנהל אירגן מחדש את המפעל.

כל הפריטים בבחינה הם סגורים, בשיטת רב ברירה. כפי שכבר אמרנו, יתרונותיהם של פריטים סגורים הם:

- 1. מהירות ויעילות. הן מבחינת הנבחן והן מבחינת הבריקה והציון.
- 2. תוקף גובה יותר.

אין במבחן שלנו הבעה פתוחה, וזאת משתי סיבות עיקריות:

- 1. תלמידים בבחינת מיון כותבים, בדרך כלל, ברמה נמוכה מרמת ההבנה שלהם, ובפער הזה שנוצר בין ההבנה הפתוחה לבין ההבנה, גורם ההבנה לבדו יקבע, לדעתנו, בצורה מוצלחת יותר את מידת השתלבותם ברמה.
- 2. בריקת הבעה פתוחה היא אינטואיטיבית-סובייקטיבית, ומשום כך קשה לציינו.

הבחינה גם אינה כוללת פרקי דיקדוק בצורה מכוונת.

נושא דיקדוקי ייחודי*

מבחן בסוגיית הסמיכות

המבחן, שחלקים ממנו נציג כאן, ניתן ברמה ג' באילפן לעברית. מבחן זה בא לסכם פרק אחד בתהליך ההקניה של נושא הסמיכות. הוא עוצב ופותח כמבחן מעוגן בקריטריון, דהיינו מבחן שבו הביצוע של התלמיד נמדד בהשוואה לחומר שנלמד. כמו-כן ניתן להגדירו כמבחן איבחוני

* פרק זה נכתב בידי גבי ברכה לב וגבי דליה סגל מהחידרה ללימודי עברית, אוניברסיטת תל אביב (נוסח מלא שלו יובא במסגרת אחרת).

שכא להצביע על תפיסות מוטעות (מיסקונפציה) של תלמידים לגבי החומר שהוקנה, ובכך הוא מהווה משוב למורה לגבי מידת ההפנמה של החומר, הן ברמת הכיתה והן ברמת הפרט. ומשמש כלי יעיל לשיפור דרכי ההוראה.

סוגיית הסמיכות בעברית מהווה פרק חשוב בתוכנית הלימודים ללומדי עברית כשפה שנייה. מבנה לשוני זה הוא ייחודי מאוד בשפה ולכן מעורר קושי אצל רבים מלומדיה. אי לכך נהוג להתחיל בהקניית הצורה הפשוטה של הסמיכות כבר בשלבים הראשונים של הרכישה ולהתקדם בהדרגה, תוך הקניית הצורות המורכבות יותר. יש להדגיש כי מן ההכרח שתהליך ההקניה של צירוף הסמיכות ילווה בשיפור מיומנויות נוספות כמו ידיעת כללי הדיקדוק והתחביר.

המעין בלוח הדו-ממדי שהכנו (לא הוכח כאן) יכול לעמוד על המשקל היחסי שנותן המורה לפריטים השונים: לדוגמה - התאמת הסמיכות במין ובמספר. מיומנות זו מקבלת במבחן את הציון הגבוה ביותר, משמע, זהו התוצר הלימודי החשוב ביותר במסגרת מבחן זה.

המבחן כולל תרגילים על-פי יעדי ההוראה שנקבעו מראש. חמישה תרגילים הם מסוג מיון, ויהיו, התאמה והשלמה עם דרישה לנימוק. שני תרגילים הם תרגילי הפקה, ותרגיל אחד הוא מסוג רב-ברירה.

להלן נציג פריט אחד מכל תרגיל.

תרגיל א - תרגיל רב-ברירה שמטרתו יהיו הצורה הנכונה בהתאם לכללי הסמיכות:
 קטיף הזיתים (נקרא, נקראים, נקראת) מטיף. מטיף הזיתים (היא, הם, הוא) מעבודות הקטיף (הקשה, הקשות, הקשים) ביותר במשק האיכו.

תרגיל ב - מטרתו הפקת צורת הסמיכות משמות העצם הנתונים: בריאה, מדינות, ערים • העולם. למשל: בריאת העולם.
 1.
 2.
 3.

תרגיל ג - מטרתו הבחנה בין צירוף סמיכות לבין צירוף של שם עצם • שם תואר:
 יועצת לשונות
 מדרין תיירים
 ופאת שיניים
 עובד סוציאלי

כמו כן, נתבקשו התלמידים למנות שלושה הבדלים בין הקבוצות.

תרגיל ד - בודק את האופן שבו מצרף הנבחן את ה' הידיעה לצורת הסמיכות:

בשנות שלושים החליט ראש עיר של תל-אביב להרחיב את רחוב אלנבי. מכיוון שעץ שקמה הפריע להכניז הרחבת כביש, החליטו לכרות אותו.

תרגיל ה - מטרתו יהיו צורות הסמיכות על-פי תמונה ושיבוץ במשפטים נתונים (למשל: בעלי החנויות מחכים לקונים).

תרגיל ו - מטרתו הפקת צורת הסמיכות משם הפועל והשלמתה למשפט שלם באמצעות אוגז. התלמיד מקבל חלקי משפטים כגון:
 הוא/היא צעד חשוב לבניית חברה שוויונית.
 הוא/היא צעד חשוב ליישוב הארץ ובנייתה.
 אחר-כך הוא מקבל את חלקו הראשון של המשפט, ועליו לנסח את המשפט כראוי. לדוגמה: לעודד את האשה לצאת לעבודה -
 התלמיד: עידוד האישה לצאת לעבודה הוא צעד חשוב לבניית חברה שוויונית.

תרגיל ז - התלמיד מתבקש לקרוא כתבה עיתונאית קצרה ולהשיב על מספר שאלות התובעות ממנו הפקת של צורת הסמיכות.

מסקנות והמלצות:

מניתוח הממצאים הקשורים בביצוע של התלמיד הנורד והכיתה כולה עולה, כי להוציא תלמיד אחד, עמדו כל התלמידים במשימות שהוטלו עליהם ועברו את המבחן בהצלחה. היעדים הושגו, החומר נקלט והופנם כהלכה, פרט לנושא ה' הידיעה. הממצאים הראו שיש צורך לשוב ולחזור על כללי אופן הצטרפותה של ה' הידיעה אל צורת הסמיכות.

מניתוח פריטי המבחן, לעומת זאת, נראה כי יש מקום לשיפור המבחן עצמו. תרגיל ה נמצא קל מדי לרמת הכיתה ולכן מן הראוי להמירו בתרגיל אחר, שיבודק אמנם את אותה מיומנות אך בדרך שונה. תרגילים ו ו-ז נמצאו קשים מדי. מן הבריקה עולה כי התלמידים לא היו מורגלים לסוג זה של מטלה. כמו-כן נמצא כי סיגנונו של הטקסט וניסוחם של התרגילים לקוחים ממישלב שתלמידים ברמה זו עדיין אינם חשופים לו.

© כל הזכויות שמורות
 לאגף החינוך מבוזרים, משרד החינוך והתרבות
 הוצאה לאור: מחלקת הפירוסומים,
 משרד החינוך והתרבות
 עיצוב: רוזיטל תרין
 סדר ורפוס: פלס